5

Zieken bezoeken

Zieken bezoeken als een daad van barmhartigheid, dat hoort erbij, als je een beetje mens bent. En zeker als je christen bent, of dat probeert te zijn. Aandacht voor mensen hoort dan tot je innerlijke bagage. En zeker aandacht voor kwetsbare, zieke mensen. Maar onderweg, in de trein? En dan aandacht hebben voor iemand die je helemaal niet kent? Nu ja, die Samaritaan, die we meestal 'de barmhartige' noemen, was ook onderweg en kende die gewonde man ook niet. Toch zorgde hij voor hem.

Het overkwam mij in de trein, richting Amsterdam-Bijlmer. Tegenover mij zat een man van middelbare leeftijd, zo te zien met een migratie-achtergrond. De coupé was niet vol en we raakten al gauw in gesprek. Het duurde nog geen kwartier. Hij vertelde dat hij op weg was naar het AMC. Ging hij een zieke bezoeken? Nee, dat niet, maar hij moest zelf geopereerd worden. Een tamelijk grote operatie. Tamelijk onbescheiden vroeg ik of er dan niemand was die met hem mee ging. Nee, er was niemand. En hij had ook niemand. Hij was gescheiden. Dat was heel moeilijk te verstouwen, die eenzaamheid. Geen contact meer met zijn kinderen. En nu die operatie, ook niet zonder risico. Hij zag er geweldig tegen op.

In die tien minuten kwam spontaan een heel leven voorbij. Misschien omdat het makkelijk praat met een onbekende, die je waarschijnlijk nooit meer zult tegenkomen? Ik vroeg hem - weer tamelijk onbescheiden - of hij God kende. Er verscheen een brede glimlach op zijn gezicht. Ja, hij was moslim en het geloof was heel belangrijk voor hem. God is er altijd bij. Halte AMC. Nu moest hij uitstappen. Ik gaf hem op de valreep een kaartje met een vertroostende tekst. Soms moet je wel eens onbescheiden durven zijn.

Margriet Gosker is predikant en vertegenwoordigt 2of3bijEEN